

3) Ελλιπής αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

Με την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση αναγνωρίζεται η σημασία (σκέψη 35) της αποφάσεως Atomic ⁽²⁾, η οποία εφαρμόζεται αν το ΓΕΕΑ διαθέτει ήδη στοιχεία για το εθνικό δίκαιο (σκέψη 41), όμως αυτό αποτελεί αντίφαση διότι τότε αυτό δεν εφαρμόζεται αυτεπαγγέλτως.

Στη σκέψη 45 αναφέρεται ότι ενώπιον του ΓΕΕΑ δεν μπορούν να προβληθούν επιχειρήματα και πραγματικά περιστατικά που προβλήθηκαν ενώπιον του ΓΕΕΑ στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών, πλην όμως δεν αιτιολογείται γιατί αυτό πρέπει να είναι έτσι.

Η παράλειψη οιασδήποτε εξετάσεως της μεταξύ των σημάτων συγκρίσεως, σοβαρός λόγος προσφυγής (σκέψη 55 της αποφάσεως), στερεί την προσφεύγουσα της δυνατότητας να αμυνθεί.

4) Κίνδυνος συγχύσεως

Το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας της μη εμφανιζόμενο σχετικά με τον κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009. Μεταξύ των λόγων της προσφυγής, σκέψεις 19 έως 22, περιλαμβάνεται κυρίως η ελλιπής εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Σύμφωνα με τη νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως του κοινού πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά λαμβάνοντας υπόψη όλους τους λυσιτελείς παράγοντες της συγκεκριμένης περιπτώσεως.

⁽¹⁾ Του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 2005, T-318/03, Atomic Austria κατά ΓΕΕΑ — Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), Συλλογή 2005, σ. II-1319

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 4 Ιουνίου 2013 — Haeger & Schmidt GmbH κατά Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, en qualité de liquidateur de Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Υπόθεση C-305/13)

(2013/C 207/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Haeger & Schmidt GmbH

Ανααιρεσίβλητοι: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, en qualité de liquidateur de Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί και υπό ποιες προϋποθέσεις η σύμβαση παραγγελίας μεταφοράς, με την οποία παραγγέλεις αναθέτει σε παραγγελιοδόχο, που ενεργεί στο όνομά του και υπ' ευθύνη του, την οργάνωση μεταφοράς εμπορευμάτων που θα εκτελεσθεί από έναν ή πλείονες μεταφορείς για λογαριασμό του παραγγελέα, να έχει ως κύριο αντικείμενο τη μεταφορά εμπορευμάτων κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 4, τελευταία περίοδος της Συμβάσεως της Ρώμης της 19ης Ιουνίου 1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές ⁽¹⁾;

2) Σε περίπτωση κατά την οποία η σύμβαση παραγγελίας μεταφοράς μπορεί να χαρακτηριστεί ως σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων κατά την έννοια του προμνημονευθέντος άρθρου 4, παράγραφος 4, πλην όμως δεν έχει εφαρμογή το ειδικό τεκμήριο περί καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου, ελλείψει της συμπτώσεως συνδέσμων που απαιτεί η διάταξη αυτή, έχει η πρώτη περίοδος της εν λόγω διατάξεως, κατά την οποία η σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων δεν υπάγεται στο τεκμήριο της παραγράφου 2, την έννοια ότι το δικαστήριο καλείται πλέον να αναζητήσει το εφαρμοστέο δίκαιο όχι βάσει του τεκμηρίου αυτού, του οποίου η εφαρμογή έχει οριστικώς αποκλεισθεί, αλλά κατ' εφαρμογήν της γενικής αρχής καθορισμού που θέτει το άρθρο 4, παράγραφος 1, δηλαδή προσδιορίζοντας τη χώρα με την οποία συνδέεται στενότερα η σύμβαση, χωρίς να λάβει ειδικώς υπόψη αυτήν της εγκαταστάσεως του συμβαλλομένου που οφείλει να εκπληρώσει τη χαρακτηριστική παροχή της συμβάσεως;

3) Εάν υποτεθεί ότι η σύμβαση παραγγελίας μεταφοράς υπάγεται στο γενικό τεκμήριο του άρθρου 4, παράγραφος 2, μπορεί να γίνει δεκτό, σε περίπτωση κατά την οποία ο αρχικός παραγγελέας συνεβλήθη με πρώτο παραγγελιοδόχο, ο οποίος εν συνεχεία σύναψε σύμβαση με δεύτερο, ότι το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές σχέσεις μεταξύ του παραγγελέα και του δεύτερου αυτού παραγγελιοδόχου καθορίζεται βάσει του τύπου εγκαταστάσεως του πρώτου παραγγελιοδόχου, καθόσον το δίκαιο της κατ' αυτόν τον τρόπο προσδιοριζόμενης χώρας θεωρείται γενικώς εφαρμοστέο στο σύνολο της πράξεως παραγγελίας μεταφοράς;

⁽¹⁾ Σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980 (ΕΕ 1988, C 27, σ. 34).